

Brüssel, 24.8.2020
COM(2020) 406 final

2020/0190 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa – Vahemere piirkonna lepinguga (millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Iisraeli Riigi vahel) moodustatud assotsiatsiooninõukogus seoses nimetatud lepingu protokoll nr 4 (mõiste „päritolustaatusega tooted“ määramise ja halduskoostöö meetodite kohta) muutmisega

SELETUSKIRI

1. KAVANDATAV REGULEERIMISESE

Käesolevas ettepanekus käsitletakse otsust, millega määratakse kindlaks liidu nimel ELi-Iisraeli assotsieerimislepingu assotsiatsiooninõukogus võetav seisukoht seoses ELi-Iisraeli assotsieerimislepingu protokoll nr 4 muutmise otsuse kavandatud vastuvõtmisega.

2. ETTEPANEKU TAUST

2.1. Euroopa – Vahemere piirkonna leping, millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Iisraeli Riigi vahel

Ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Iisraeli Riigi vahel assotsiatsiooni loomiseks sõlmitud Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu¹ (edaspidi „leping“) eesmärk on luua tingimused kaupade, teenuste ja kapitali liikumise järkjärguliseks liberaliseerimiseks. Leping jõustus 1. juunil 2000.

2.2. Assotsiatsiooninõukogu

Lepingu artikli 67 alusel moodustatud assotsiatsiooninõukogu võib otsustada muuta protokoll nr 4 (mõiste „päritolustaatusega tooted“ määratluse ja halduskoostöö meetodite kohta) sätteid (protokoll nr 4 artikkel 39). Assotsiatsiooninõukogu teeb oma otsused ja esitab oma soovitusel lepinguosaliste omavahelisel kokkuleppel.

2.3. Assotsiatsiooninõukogu kavandatav akt

Assotsiatsiooninõukogu võtab oma järgmisel istungil või kirjavahetuse teel kavakohaselt vastu otsuse päritolustaatusega toodete mõiste määratlust ja halduskoostöö meetodeid käsitleva protokoll nr 4 sätete muutmise kohta (edaspidi „kavandatav akt“).

Kavandatava akti eesmärk on päritolustaatusega toodete mõiste määratlust ja halduskoostöö meetodeid käsitleva protokoll nr 4 sätete muutmise.

Kooskõlas lepingu artikli 69 lõikega 2 muutub kavandatav akt lepinguosalistele siduvaks.

3. LIIDU NIMEL VÕETAV SEISUKOHT

Euroopa – Vahemere piirkonna sooduspäritolureeglite piirkondlik konventsioon (edaspidi „konventsioon“) sisaldab sätteid nende kaupade päritolu kohta, millega kaubeldakse konventsiooniosaliste vahel sõlmitud asjaomaste lepingute alusel. EL ja Iisrael kirjutasid konventsioonile alla vastavalt 15. juunil 2011 ja 10. oktoobril 2013.

EL ja Iisrael andsid konventsiooni heakskiitmiskirjad konventsiooni hoiulevõtjale üle vastavalt 26. märtsil 2012 ja 28. augustil 2014. Konventsiooni artikli 10 lõike 2 kohaselt jõustus seega konventsioon ELi ja Iisraeli suhtes vastavalt 1. mail 2012 ja 1. detsembril 2017.

Konventsiooni artikli 6 kohaselt võtavad kõik konventsiooniosalised vajalikke meetmeid, et tagada konventsiooni tulemuslik kohaldamine. Selleks peaks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Iisraeli Riigi vahelise assotsieerimislepinguga moodustatud assotsiatsiooninõukogu võtma vastu otsuse, millega lisatakse päritolustaatusega toodete mõiste määratlust ja halduskoostöö meetodeid käsitlevasse protokoll nr 4

¹ EÜT L 147, 21.6.2000, lk 3.

konventsiooni reeglid. Selleks lisatakse muudetud protokoll viide konventsioonile, mis muudab konventsiooni kohaldatavaks.

Samal ajal on käimasolev konventsiooni muutmise protsess andnud tulemuseks uued ajakohasemad ja paindlikumad päritolureeglid. Konventsiooni ametlikuks muutmiseks on vaja konventsiooniosaliste ühehäälsel otsust. Kuna leidub veel konventsiooniosalisi, kellel on muutmise suhtes vastuväiteid, võib muudatuse vastuvõtmine viibida. Võttes lisaks arvesse konventsiooniosaliste arvu ja vastavaid sisemenetlusi, mille konventsiooniosalised peavad lõpule viima, et neil oleks võimalik hääletada ametliku vastuvõtmise üle ja valmistada ette muudetud reeglite jõustumist, ei ole muudetud konventsiooni kohaldamise algusaega võimalik täpselt kindlaks määrata.

Seda arvesse võttes on Iisrael esitanud taotluse, et hakkab seni, kuni muutmisprotsess lõpule jõuab, kohaldama muudetud reegleid alternatiivina praegustele konventsioonireeglitele. Seda taotlust on selgitatud allpool.

EL ja Iisrael kohaldavad alternatiivseid päritolureegleid ajutiselt, vabatahtlikult ja kahepoolset kuni konventsiooni muudatuse sõlmimise ja jõustumiseni. Need reeglid on mõeldud kohaldamiseks alternatiivina konventsiooni reeglitele, mis ei piira konventsiooniosaliste vahel sõlmitud asjaomastes lepingutes ja muudes seotud kahepoolsetes lepingutes kokkulepitud põhimõtete rakendamist. Seega ei ole nende kohaldamine ettevõtjate jaoks, kes soovivad konventsioonipõhise sooduskohtlemise asemel kasutada alternatiivsetest reeglitest tulenevaid soodustusi, mitte kohustuslik, vaid vabatahtlik. Nende reeglitega ei muudeta konventsiooni, mis jääb konventsiooniosaliste vahel kohaldatavaks, ega konventsiooniosalistele konventsiooniga ettenähtud õigusi ja kohustusi.

ELi poolt assotsiatsiooninõukogus võetava seisukoha peaks kindlaks määrama nõukogu.

Kehtiva konventsiooniga seoses kavandatud muudatused on tehnilist laadi ega mõjuta praegu jõus oleva päritolureegleid käsitleva protokollu sisu. Seetõttu ei ole mõju hindamine vajalik.

3.1. Alternatiivsete päritolureeglite üksikasjad

Alternatiivsete päritolureeglite kehtestamiseks kavandatud muudatused lisavad paindlikkust ja ajakohasemaid elemente, mille liit on juba kokku leppinud muudes kahepoolsetes lepingutes (ELi-Kanada laiaulatuslik majandus- ja kaubandusleping, ELi-Vietnami vabakaubandusleping, ELi-Jaapani majanduspartnerlusleping, ELi – Lõuna-Aafrika Arenguühenduse majanduspartnerlusleping) ja soodustuskavades (üldine soodustuste süsteem). Peamised muudatused on järgmised.

a) Täielikult saadud või toodetud tooted – laevadega seotud tingimused

Alternatiivsetes reeglites sisalduvad laevadega seotud tingimused on lihtsamad ja paindlikumad. Praeguse tekstiga (artikkel 5) võrreldes on teatavad tingimused välja jäetud (s.o erinõuded meeskonnale); teisi on lõdvendamise eesmärgil muudetud (omand).

b) Piisav töö või töötlus – keskmise alusel

Eksportijad võivad kavandatavate alternatiivsete reeglite (artikkel 4) alusel taotleda tolliasutustelt luba arvutada tehasehind ja päritolustaatuseta materjalide väärtus keskmise

väärtusena, et võtta arvesse kulude ja valuutakursside kõikumisi. See peaks tagama eksportijatele parema prognoositavuse.

c) Piirmäär

Kehtiv (väärtusepõhine) piirmäär (artikkel 6) on 10 % toote tehasehinnast.

Kavandatud teksti (artikkel 5) kohane piirmäär on põllumajandustoodete puhul 15 % toote puhasmassist ja tööstustoodete puhul 15 % toote tehasehinnast.

Massi alusel kindlaksmääratud piirmäär on objektiivsem kriteerium ja 15 % künnis peaks tagama piisavalt leebema kohtlemise. Sellega tagatakse samuti, et kaupade rahvusvaheline hinnakõikumine ei avalda põllumajandustoodete päritolu puhul mõju.

d) Kumulatsioon

Kavandatud tekstis (artikkel 7) säilitatakse diagonaalne kumulatsioon kõikide toodete puhul tingimusel, et kumulatsioonis osalevad partnerid aktsepteerivad samu alternatiivseid päritolureegleid. Peale selle nähakse kõigi toodete, välja arvatud harmoneeritud süsteemi (edaspidi „HS“) gruppides 50–63 loetletud tekstiil- ja rõivatoodete puhul ette üldine täielik kumulatsioon.

HSi gruppidesse 50–63 kuuluvate toodete jaoks nähakse ette kahepoolne täielik kumulatsioon. Lisaks võivad liit ja Iisrael leppida kokku, et üldist täielikku kumulatsiooni kohaldatakse ka HSi gruppidesse 50–63 kuuluvate toodete suhtes.

e) Arvestuslik eraldamine

Praeguste reeglite (konventsiooni artikkel 20) kohaselt võivad tolliasutused lubada arvestuslikku eraldamist, kui „varude eraldi hoidmisest tekivad märkimisväärsed kulutused või olulised raskused“. Muudetud reegli (artikkel 12) kohaselt võivad tolliasutused lubada arvestuslikku eraldamist, „kui on kasutatud päritolustaatusena ja päritolustaatuseta samaväärsed materjale“.

Eksportija ei pea enam arvestusliku eraldamise loa taotlemisel põhjendama, et varude eraldi hoidmisest tekivad märkimisväärsed kulutused või olulised raskused; piisab, kui märkida, et kasutatakse samaväärsed materjale.

Mis puutub suhkrusse, mis on kas materjal või lõpptood, siis ei pea päritolustaatusena ja päritolustaatuseta varusid enam füüsiliselt eraldi hoidma.

f) Territoriaalsuse põhimõte

Kehtivate reeglite (artikkel 12) kohaselt võib teatavat tööd või töötlust teha teatavatel tingimustel väljaspool territooriumi, välja arvatud HSi gruppidesse 50–63 kuuluvate toodete (nt tekstiil) puhul. Kavandatavates reeglites (artikkel 12) tekstiil enam välja ei ole jäetud.

g) Mittemuutmise reegel

Kavandatud mittemuutmise reegluga (artikkel 14) nähakse konventsiooniosaliste vahel päritolustaatusena toodete liikumiseks ette leebemad tingimused. Sellega peaks välditama olukordi, kus tooted, mille päritolustaatuses ei ole kahtlust, jäetakse otseveo vorminõuete täitmata jätmise tõttu importimisel sooduskohtlemisest välja.

h) Tollimaksude tagastamise või tollimaksudest vabastamise keeld

Kehtivate reeglite (artikkel 15) kohaselt on üldiseks põhimõtteks, et toodete valmistamisel kasutatud materjalide tollimakse ei tagastata. Kavandatud reeglitega (artikkel 16) kaotatakse see tagastamiskeeld kõigi toodete puhul, välja arvatud HSi gruppidesse 50–63 kuuluvate toodete valmistamiseks kasutatavate materjalide puhul. Sellele vaatamata sisaldab tekst ka

mõningaid erandeid, mida kohaldatakse kõnealuste toodete puhul kehtiva tollimaksude tagastamise keelu suhtes.

i) Päritolutõend

Tekstis nähakse kahe nõutava dokumendi (EUR.1 ja EUR.MED) asemel ette üks päritolutõend (EUR.1 või päritoludeklaratsioon), mis lihtsustab oluliselt süsteemi. See peaks parandama nõuete täitmist ettevõtjate seas, aidates vältida keerukatest reeglitest tingitud vigu, ja hõlbustama tolliasutuste jaoks haldamist. See ei tohiks avaldada mõju päritolutõendite kontrollimise suutlikkusele, mis jääb samaks.

Muudetud reeglid (artikkel 17) hõlmavad ka võimalust leppida kokku registreeritud eksportijate (REX) süsteemi rakendamises. Need ühises andmebaasis registreeritud eksportijad koostavad ise päritolukinnitused, ilma et nad peaksid läbima heakskiidetud eksportija menetlust. Päritolukinnitusel on päritoludeklaratsiooni või liikumissertifikaadiga EUR.1 samaväärne õigusjõud.

Peale selle nähakse muudetud reeglitega ette võimalus leppida kokku elektrooniliselt väljastatava ja/või esitatava päritolutõendi kasutamises.

Selleks et alternatiivsete reeglite alla kuuluvaid päritolustaatusena tooteid oleks võimalik eristada konventsiooni alla kuuluvatest päritolustaatusena toodetest, peavad alternatiivsete reeglite kohaselt koostatud sertifikaadid või arvedeklaratsioonid sisaldama avaldust, milles osutatakse kohaldatavatele reeglitele.

j) Päritolutõendi kehtivus

On tehtud ettepanek pikendada päritolutõendi kehtivusaega neljalt kuult kümnele kuule. Sellega peaks taas tagatama leebemad tingimused päritolustaatusena toodete liikumiseks konventsiooniosaliste vahel.

3.2. Reeglid

3.2.1. Põllumajandustooted

a) Väärtus ja mass

Päritolustaatuseta materjalide piirnorme on siiani väljendatud ainult väärtuses. Uued piirnormid on massipõhised, et mitte võtta arvesse hindade ja vahetuskursi kõikumist (nt ex grupp 19, ex grupp 20 ning rubriigid 2105 ja 2106), ning konkreetne suhkru piirmäär on välja jäetud (nt grupp 8 või HSi rubriik 2202).

Alternatiivsete reeglitega on tõstetud massipõhist piirnormi (20 %-lt 40 %-le) ning mõne rubriigi jaoks on ette nähtud võimalus kasutada piirnormina kas väärtust või massi. HSi grupid ja rubriigid, mida kõnealune muudatus puudutab, on eelkõige ex 1302, 1704 (alternatiivse reegli kohaselt mass või väärtus), 18 (1806: alternatiivse reegli kohaselt mass või väärtus), 1901.

b) Kohandamine hankimismudelitega

Muude põllumajandustoodete (s.o taimeõlid, pähkliid, tubakas) suhtes on kehtestatud paindlikumad reeglid, mis on kohandatud tegelikele majandusoludele, eelkõige HSi gruppide 14, 15, 20 (sh rubriik 2008), 23 ja 24 puhul. Alternatiivsete reeglite abil tagatakse tasakaal piirkondliku ja üleilmse hankimise vahel, nt gruppides 9 ja 12. Lihtsustatud on ka gruppide 4, 5, 6, 8 ja 11 ning ex grupi 13 suhtes kohaldatavaid reegleid (erandite vähendamine).

3.2.2. Tööstustooted (v.a tekstiil)

Kavandatud kompromiss sisaldab praeguste reeglitega võrreldes märkimisväärseid muudatusi:

- mitme toote puhul hõlmab kehtiv grupireegel kahekordset kumulatiivset tingimust. See on asendatud ühe tingimusega (HSi grupid 74, 75, 76, 78 ja 79);
- välja on jäetud suur hulk grupireeglist kõrvale kalduvaid erireegleid (HSi grupid 28, 35, 37, 38 ja 83). See horisontaalsem lähenemisviis toob kaasa lihtsustused ettevõtjate ja tolli jaoks;
- alternatiivse reegli lisamine kehtiva grupireegli alla, millega antakse eksportijatele rohkem valikuvõimalusi päritolukriteeriumi täitmiseks (grupid 27, 40, 42, 44, 70, 83, 84 ja 85).

Kõigi nende muudatuste tulemuseks on uuendatud ja ajakohastatud reeglid, mis üldiselt lihtsustavad tootele päritolustaatus saamiseks vajaliku kriteeriumi täitmist. Lisaks on eksportijate jaoks täiendavaks lihtsustuseks eespool nimetatud võimalus arvutada tehasehind ja päritolustaatuseta materjalide väärtus teatava ajavahemiku keskmise väärtusena.

3.2.3. Tekstiilitooted

Tekstiili ja rõivaste puhul on ette nähtud uued valikuvõimalused seoses välistöötlemisprotseduuride ja piirmääradega. Nende toodete jaoks on kehtestatud ka uued päritolustaatus andmise protsessid, eelkõige kanga jaoks, mis muutuks kergemini kättesaadavaks. Samuti kohaldatakse nende toodete suhtes ka täielikku kahepoolset kumulatsiooni. Selline kumulatsioon võimaldab võtta tekstiilmaterjalidega tehtavat töötlust (nt kudumine, ketramine jne) arvesse kumulatsioonialal toimivas tootmisprotsessis.

4. ÕIGUSLIK ALUS

4.1. Menetlusõiguslik alus

4.1.1. Põhimõtted

Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikli 218 lõikes 9 on sätestatud, et „[n]õukogu võtab komisjoni [...] ettepaneku põhjal vastu otsuse, millega [...] kehtestatakse lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavad seisukohad, kui asjaomasel organil tuleb vastu võtta õigusliku toimega akte, välja arvatud õigusaktid, millega täiendatakse või muudetakse lepingu institutsioonilist raamistikku.“

Mõiste „õigusliku toimega aktid“ hõlmab akte, millel on õiguslik toime asjaomase organi suhtes kehtiva rahvusvahelise õiguse normide alusel. Siia hulka kuuluvad ka sellised õiguslikud vahendid, mis ei ole rahvusvahelise õiguse kohaselt siduvad, aga mis „võivad mõjutada otsustavalt liidu seadusandja vastu võetud õigusaktide sisu“².

4.1.2. Kohaldamine käesoleval juhtumil

Assotsiatsiooninõukogu on ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Iisraeli Riigi vahel assotsiatsiooni loomiseks sõlmitud Euroopa – Vahemere piirkonna lepinguga moodustatud organ.

Akt, mis assotsiatsiooninõukogul tuleb vastu võtta, on õigusliku toimega akt. Kavandatav akt on rahvusvahelise õiguse alusel siduv kooskõlas lepingu artikli 69 lõikega 2.

Kavandatav akt ei täienda ega muuda lepingu institutsioonilist raamistikku.

Seega on esildatud otsuse menetlusõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 218 lõige 9.

² Euroopa Kohtu 7. oktoobri 2014. aasta otsus kohtuasjas C-399/12: Saksamaa vs. nõukogu, ECLI:EU:C:2014:2258, punktid 61–64.

4.2. Materiaalõiguslik alus

4.2.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohase otsuse materiaaõiguslik alus sõltub eelkõige selle kavandatava akti eesmärgist ja sisust, mida liidu nimel võetav seisukoht puudutab.

4.2.2. Kohaldamine käesoleval juhtumil

Kavandatava akti peamine eesmärk ja sisu on seotud ühise kaubanduspoliitikaga.

Seepärast on esildatud otsuse materiaaõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 207 lõike 4 esimene lõik.

4.3. Kokkuvõte

Esildatud otsuse õiguslik alus peaks olema ELi toimimise lepingu artikli 207 lõike 4 esimene lõik koostoimes artikli 218 lõikega 9.

5. MÕJU EELARVELE

Alternatiivsete päritolureeglite kehtestamisega seotud kavandatavad muudatused põhinevad päritolureeglite ajakohastamise põhimõttel, et viia need kooskõlla hiljutiste vabakaubanduslepingutega kehtestatud uute suundumustega. Euroopa – Vahemere piirkonna sooduspäritolureeglite piirkondliku konventsiooni muudetud eeskirjad sisaldavad peamiselt elemente, millega lihtsustatakse tolliprotseduure, ja ajakohastatud elemente, näiteks:

piisav töö või töötlus – keskmise alusel; tehasehinna ja päritolustaatuseta materjalide väärtuse keskmise alusel arvutamine, võttes arvesse turu kõikumisi, pakub eksportijatele suuremat prognoositavust;

päritolutõend – seda on lihtsustatud, kuna kasutatakse ainult üht tüüpi päritolusertifikaati – EUR.1;

päritolutõendi kehtivus – leebemad päritolustaatusesega toodete veo tingimused, kuna kehtivust pikendatakse 4 kuult 10 kuule.

Euroopa – Vahemere piirkonna sooduspäritolureeglite piirkondliku konventsiooni nimetatud muudatustel ei ole märgatavat mõju ELi eelarvele, kuna nende kohaldamisala hõlmab peamiselt kaubanduse lihtsustamist ja kaasaegsete tavade konsolideerimist tolliasutustes. Nendega nähakse ette vabatahtlik hõlbustamine valdkondades, mis jäävad ametiasutuste pädevusse, ilma et see mõjutaks eeskirjade sisu (arvestuslik eraldamine, päritolutõendid, keskmiste kasutamine). Mõned lihtsustamise aspektid (näiteks laevade kriteeriumide vähendamine) tagavad suurema prognoositavuse, jättes välja tingimused, mida tolliasutustel on praegu raske kontrollida, samas kui teised (mittemuutmine) viitavad logistikale, ilma et see mõjutaks eeskirjade sisu.

Kuigi tollimaksumuutuste sätteid on muudetud, säilitatakse tollimaksumuutuste tagastamise keeld tekstiili- ja rõivasektoris, mis on endiselt üks peamisi kauplemisspektoreid Euroopa – Vahemere piirkonna alal. Muudetud eeskirjadega kodifitseeritakse praegune olukord, säilitades teatavate konventsiooniosaliste suhtes praegu kohaldatava keelu. Euroopa – Vahemere piirkonna ala üldise täieliku kumulatsiooni ettepaneku eesmärk on tugevdada olemasolevaid kaubandusmustreid Euroopa – Vahemere piirkonna alal ja nende vastastikust täiendavust, kuid see ei peaks oluliselt mõjutama ELi kogutavaid tollimakse, sest kumulatsiooniga hõlmatud tooted peavad soodustuste saamiseks vastama oma ala lisandväärtuse nõudele, mis on ka praegu nii.

Põllumajandustoodete ja töödeldud põllumajandussaaduste sektori loendiga seotud reeglite muudatused hõlmavad peamiselt kohandatud metoodikat, ilma et see mõjutaks reeglite sisu. Hetkel väärtusena väljendatud piirmäärad väljendatakse massina. See kriteerium on objektiivsem ja seda on tolliasutustel lihtsam kontrollida. Tööstustoodete tootepõhiste reeglite lihtsustamisel peaks olema piiratud mõju tollitulule, sest paljudel juhtudel võivad lihtsustatud eeskirjadega kaasneda pigem hankimisega seotud muutused kui soodustingimustel impordi suurenemine Euroopa – Vahemere piirkonna riikidest, mis asendab importi, mille suhtes varem kohaldati imporditollimakse. Kõnealuste muutuste mõju imporditollitulule ei ole seega mõõdetav. Mis puutub kaubandusse ja selle mõjusse soodustuste kasutamisele, siis pannakse uute eeskirjadega ette nähtud lõdvendamisega rõhku kogu ala majanduslikule integratsioonile, näiteks tekstiilisektoris, kus soodustuste kasutamine on juba praegu väga kõrge. Täiustatud eeskirjad tekstiili ja kumulatsiooni kohta on peamiselt ette nähtud selleks, et tõhustada juba olemasolevat piirkondlikku integratsiooni ja materjalide kättesaadavust selle ala piires, mitte selleks, et võimaldada importida rohkem päritolustaatuseta materjale väljastpoolt seda ala.

6. KAVANDATAVA AKTI AVALDAMINE

Kuna assotsiatsiooninõukogu otsusega muudetakse lepingut, on asjakohane avaldada see otsus pärast vastuvõtmist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel Euroopa – Vahemere piirkonna lepinguga (millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Iisraeli Riigi vahel) moodustatud assotsiatsiooninõukogus seoses nimetatud lepingu protokoll nr 4 (mõiste „päritolustaatusega tooted“ määratluse ja halduskoostöö meetodite kohta) muutmisega

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõike 4 esimest lõiku koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit sõlmis Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Iisraeli Riigi vahel (edaspidi „leping“) nõukogu ja komisjoni otsusega 2000/384/EÜ, ESTÜ¹ ja see jõustus 1. juunil 2000.
- (2) Leping sisaldab protokoll nr 4 mõiste „päritolustaatusega tooted“ määratluse ja halduskoostöö meetodite kohta. Kõnealuse protokoll artikli 39 kohaselt võib lepingu artikli 67 alusel moodustatud assotsiatsiooninõukogu (edaspidi „assotsiatsiooninõukogu“) otsustada muuta protokoll sätteid.
- (3) Assotsiatsiooninõukogu võtab oma järgmisel istungil eeldatavasti vastu protokoll nr 4 muutmise otsuse.
- (4) On asjakohane määrata kindlaks liidu nimel assotsiatsiooninõukogus võetav seisukoht, kuna assotsiatsiooninõukogu otsus on liidule siduv.
- (5) Liit sõlmis Euroopa – Vahemere piirkonna sooduspäritolureeglite piirkondliku konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) nõukogu otsusega 2013/93/EL² ja see jõustus liidu suhtes 1. mail 2012. Konventsioon sisaldab sätteid konventsiooniosaliste vahel sõlmitud asjaomaste lepingute alusel vahetatavate kaupade päritolu kohta ning need sätted ei piira kõnealustes lepingutes kokkulepitud põhimõtete rakendamist.
- (6) Konventsiooni artikli 6 kohaselt võtavad kõik konventsiooniosalised vajalikke meetmeid, et tagada konventsiooni tulemuslik kohaldamine. Selleks peaks assotsiatsiooninõukogu võtma vastu otsuse, millega lepingu protokoll nr 4 lisatakse viide konventsioonile.

¹ Nõukogu ja komisjoni 19. aprilli 2000. aasta otsus Euroopa – Vahemere piirkonna lepingu sõlmimise kohta assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Iisraeli Riigi vahel (EÜT L 147, 21.6.2000, lk 1).

² Nõukogu 14. aprilli 2011. aasta otsus 2013/93/EL Euroopa – Vahemere piirkonna sooduspäritolureeglite piirkondliku konventsiooni Euroopa Liidu nimel allkirjastamise kohta (ELT L 54, 26.2.2013, lk 4).

- (7) Arutelud konventsiooni muutmise üle on andnud tulemuseks uued ajakohasemad ja paindlikumad päritolureeglid, mis lisatakse konventsiooni. Liit ja Iisrael on andnud märku oma soovist kohaldada uusi reegleid kahepoolsest niipea kui võimalik, teise võimalusena koos kehtivate reeglitega, kuni muutmisprotsess lõpule jõuab,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Liidu nimel assotsiatsiooninõukogus võetav seisukoht põhineb käesolevale otsusele lisatud assotsiatsiooninõukogu otsuse eelnõul.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud komisjonile.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*